

SANDVIKS- GUTTEN

Svein Tangseth

Organ for Sandvikens Bataljon — Stiftet 17. mai 1857

Nr. 3 august/september 1979. Løssalg kr. 3,-

12. årgang

Lønn for innsatsen

Premieutdeling på Sandvikstorget

SANDVIKSGUTTENES FORENING

Fra tid til annen får vi forespørsler både fra medlemmer og utenforstående hvordan det går med «Huset» og hytten og ellers hva som rører seg i foreningen. For de som er flittige gjester på møtene og «Åpent Hus» aftene våre får en svar på dette, men selvfølgelig er vi klar over at ikke alle har like lett å slippe fra sine forpliktelser og da er bladet det rette sted med sitt etter hvert bra opplagstall å fortelle dette.

For å ta «Huset» først, er det loftet som trenger størst ansiktsløfting. Der oppe skal Bataljonen plassere sine effekter, men før det, skal tak og vegger sprøytes med mitmiddel for så å plate de forannevnte steder. Deretter vil det bli montert stativer for riflene og uniformer. Ellers gjenstår en del finnish inne, og det håper vi å få gjort i løpet av vinteren.

Når det gjelder hytten, har Westving med driftsjef Paulsen i spissen aller velvilligst stilt helikopter til disposisjon for transport av plater til utvendig tak og panel og bjelker til storstuen, så her har vi god tro på at hytten vil stå ferdig i løpet av

vinteren.

Ellers arbeider vi med å få plassert treet som står på Sandvikstorget på sin rette plass – selvfølgelig foran bakeriet til Thomsen, der entreprenør Reinholtsen nå har sine kontorer, etter å ha pusset opp huset på en fremragende måte.

Samtidig ønsker vi å få et grøntområde utenfor «Svalland sitt hus» der hvor det nå ofte står trailere.

Utenom dette har vi en jobb for Wallendahl i sikte. Dette gjør vi ikke gratis, så pengene kommer Bataljonens 125 års-jubileum til gode. Dette skal skje fredag 19. og lørdag 20. oktober, og vi håper riktig mange vil hjelpe til. Vi ber dere derfor ta kontakt med formannen vår Rolf Rasmussen på tlf. 25 87 96, så vil dere få nærmere orientering om hvor og når på dagen dere skal møte.

Høstmøtet 5/10

Rekefest m/damer 13/10 (påmelding)

Julemøtet m/damer 1/12 eller 8/12 (påmelding)

«Åpent Hus» 31/8 - 20/9 - 2/11 - 22/11 - 14/12

Angående dette vil dere få brev om disse aktivitetene senere.

Arrangør i 1979:
Den Norske Dataforening
Bergen, 5. juli 1979

SANDVIKENS BATALJON

NordDATA – kongressen arrangeres årlig ambulerende i Finland, Danmark, Norge, Sverige. Ca. 1500 «datamennesker» samles til foredrag over 3 dager med en faglig bredde på opptil 11 parallelle sesjoner.

I Bergen i år hadde mange av deltagerne familie med slik at det totale antall oversteg 2000.

NordDATA 79 takker Sandviken Bataljon for vel utført jobb i forbindelse med festene på Grand, Fløyen og i Grieghallen.

Med hilsen

Kjell Fredriksen

Erindringer fra Sandviken

Her raser sjøboden i Bergestøen som er en del av den idyll EP beskriver. Vi må verne om miljøet vårt før det er for sent.

Jeg nevnte i min siste artikkel om Sandviken fra «eldre» tider, at sjøen spilte en stor rolle for oss barn i oppveksten. Den ble en del av vårt daglige liv så langt tilbake som jeg husker.

Det var ikke bare om sommeren vi levde nær sjøen, skjønt det var jo den beste tiden, men også i de andre årstider hadde vi en sterk tilknytning til den. Sjøen lå jo like ut for stuedøren så at si og mot den søkte vi i vår lek. Vi hadde jo også andre gjøremål der, f.eks. å gå med mat til far på de forskjellige buene han arbeidet, og lukten av fisk, sild, tran og

rogn, og lukten av sjø, båter og gamle hus vil nok alltid henge i nesen hvor gammel vi enn blir.

For oss var det et herlig liv, men for dem som skulle tjene sitt brød der, var det ofte slitsomt og kaldt, og levemåten var så som så. Arbeidstiden var lang og fortjenesten liten, og arbeidet var tross alt sesongpreget. Mellom sesongene var det arbeidsledighet, og Vår Herre skal vite at Sandvikstorget er blitt målt i skritt, frem og tilbake, time etter time, i dager og uker av ledige arbeidere i påvente av at en jobb skulle dukke opp.

Men det er en annen historie — vi hadde annet å tenke på, og slike ting ble en del av vår hverdag.

Sjøen lå som sagt like utenfor stuedøren. Sandvikstorget var noe helt annet enn nå, Bergestøen var en aktiv liten koselig brygge hvor fiskehandler Wilhelmsen kom inn fra skjærgården med sin fiske-skøyte «Lissie» med fersk, sprellende fisk. Fiskehandler Iversen kom også inn der med sin båt, men han kom fra torget. Han hadde sin fiskeforretning i Bergestøen, Wilhelmsen hadde sin i Sandviksveien, «oppe i veien» som vi sa. I den lille bakken, mellom «Lien sitt hus» og Eidehagen, plassert på noen lave, varme svaberg, lå et lite koselig hus. Der bodde «Giggen» sin bestefar, gamle Gullaksen. Han var selvfølgelig også vår bestefar. Han hadde en slik deilig liten robåt, lettrodd og fin, men den var han redd for og stelte den som et barn. Vi hadde stor respekt for den, og for ham.

Men der var også andre som hadde båter, ikke motorbåter, men robåter, fra fine Oselvere til grovere Strandebarmere og Gullaksplanen var full av slike båter i opplag om vinteren. Da lå de der på bukker med kjølen opp, og når sneen la seg beskytter over dem om vinteren, var de et forunderlig syn, trolsk og romantisk. Men vi var ikke alltid Guds beste barn når det gjaldt båtene, vi hoppet gjerne fra båt til båt og skulle helst ikke være «ner i jorden». Så var det da at en lynsnar skygge dukket opp, grep oss i trøyekragen, og så var det en lusing som sved eller en god omgang i bakenden. Det var imidlertid som det skulle være. Unger fikk nu og da bank i gamle dager når de fortjente det. Og det har ikke gjort oss noe særlig.

Om sommeren lå de samme båtene, og flere til, på Sandvikstorget, fine og nymalte, og i vakre kvelder på søndager, dro familiene ut på fjorden. Vi var på landet når vi kom nord for Heggernes, og Fagerdalen, Hellen og Eidsvågen var yndede steder. Men Skateberget, mellom Hellenesset og Eikeviken kunne sannelig være ille nok å komme forbi når sønnavinden satte inn, og vi skulle hjem om kvelden.

På Sandvikstorget var det et yrende liv året rundt. Fra Holmesundet førte det inn 3 hoper, Solberghopen, Midtre Hopen og Handegårdshopen. Jeg likte aldri Solberghopen, den var grønnmudret med bratt marebakke, og når mudderprammen arbeidet der for å holde hopen farbar, var den svart og stygg.

I den i midten ble lite brukt, den var grunn, men derimot Handegårdshopen, også kalt «fløttmannshopen», var relativt bred og farbar. Her kom de fleste føringsbåtene inn i 6-tiden om kvelden — de største var Holmedals «Stjernen», en flott sleper «den fineste i verden» sa vi som smågutter. Så var det sleperen «Odd» (Odden), og føringsbåtene til Joachim Hansen, Antonissen, Oddfjell og Clement Johnsen. Smith & Sons båt hadde sin egen plass.

Hver ferdag kveld kom «prammen» fra Breiviken med dokagger. Disse karene hadde utviklet en egen teknikk når de skulle inn på Sandvikstorget. Slepébåten «Breivik», kommunens båt, en kraftig plugg, tok to eller tre prammer på slep. en pram for Sandviken, en for Skuteviken og en til Nøstet. I full fart kom slepet nedover Sandviksflaket fra Heggernes og straks før det kom inn i Holmsundet, slapp sleperen Sandviksprammen som for eget ror, men uten maskin tok seg inn hopen og la seg pent til kai, og det var utrolig hvor godt det var beregnet. Der fore-

kom ikke mange knubs og støt, men en og annen gang måtte de frem med de svære básthakene sine når vind og strøm var formeget imot. Men det forekom sjelden. Fløttmannen var ansvarlig for at kaien var ryddet for båter. Noe senere på kvelden kom kaggevoignene rumlende nedover gatene med fyrrige hester forspent, og ikke mindre fyrrige karer på lasteplanet. De måtte ha noe å stive seg opp på for lukten.

Så var det potetjaktene fra Fitjar. Disse kom hver høst med poteter og litt stikkelsbær, og det var festlig. Deilige, mølne poteter levert ut i 1 og 2 liter mål. Når jakten kom seilende tvers av fjorden fra Kvarven i en passelig liten nordavinds kuling, da var det et syn verd. Det var ikke mange motorbåter som gjorde dem rangenstridig når det gjaldt fart. I stilla og kontrari vind ble jaktene rodd med noen følt lange årer, men vind var det som regel. Disse jaktene var nærmest skutebåter med skuteflak over, og var det mye regn og overvann, kunne de dekkes med presenning, men skuteflakene holdt lenge. Der var også en liten stevning i akterenden på disse båtene, et lite kryp-inn hvor folk kunne sove og hvile.

Alt dette som her er fortalt opptok oss barn, og der var ikke mange båter og smutthull vi ikke kjente.

Badestedene våre var Indre Holmen, Branntomten (Kiellandsbuene som brandt) og Bentzo (Bentzons trappe ytterst i fløttmannshopen). Ytreholmen var også brukbar, men her var så meget sjell som vi skar oss på, og her kunne være temmelig kaldt. Vi hadde også Holen og Bjergane, før Martens industrier kom, og her bodde Gerhard i Holen med kone og 3 barn. Gerhard og Egidius (Gidius) var min fars onkler på morssiden, gamle og antagelig de siste gjenlevende «toppgaster». Gerhard var en blek og stillfarende mann, visstnok utlært tømmermann. Gidiusen førte lenge slepebåten «Odd», før omtalt, og var mere robust. For oss barn var Holen og huset der noe eventyrlig, men senere er det jo gått opp for oss hvor vanskelig de hadde det. Der var ikke innlagt vann, og springen på plassen stod og rant om vinteren og det var en tykk issvullst rundt. Det var kaldt og spartansk, men inni var det varmt og lunt. Om sommeren var det fint å leke i Holen, men der var skummelt å gå mellom det høye plankegjerdet mot buene og den bratte, våte fjellsiden mot hovedgården. Om høstkveldene var vi ofte gla når vi var vel ute av skjæringen. Der var også en gammel bu der hvor det spøkte, og vi trodde det så sikkert, og gikk skjelden inn der. Det var forresten så morkent at det ikke var ufarlig og ferdes der, og derfor var vel også spøkeriene oppfunnet, for å holde barna vekke.

Men straks mann kom utenfor den omtalte skjæring, og hadde passert Gerhards hus, kom man inn i en helt ny verden, en liten vakker dalsenkning som skrånet opp mot hovedhuset til A. Meyer i Storemøilen, og skråningen var helt dekket med bringebær og bjørnebær, og ikke minst med nestler som sved innari. Vi fant også jordnøtter her ute.

Her var også Sandvikens eneste fotballbane hvor storeguttene spente iveri så skosålene føk rundt ørene, og etterpå var det å hoppe i sjøen på Bjergane når været tillot det. Her var fint.

Nu har vel ikke redaktøren spalteplass lenger, så vi får fortsette en annen gang. Vi har jo enda ikke omtalt korpset som jo er «nokke for seg sjøl».

SANDVIKSFOLK vær med og støtt de averterende forretninger og bedrifter!

B BERGEN
BANK

AUTORISERT INSTALLATØR
ALT I ELEKTRISK UTSTYR

Inng. Hans Pedersen
5084 Tertnes — Telefon 18 21 04 - 18 27 83

A.S RADEK

Sandvikstorget — Telefon 25 97 00

**KATTEN SOM
MALER I
ALLE FARGER**

SANDVIKSFOLK
BESØKER

Sandvikens Herrefrisørsalong

Nye Sandviksvei 73 — Telefon 21 16 87

FINN N. IVERSEN

Ekrengaten Snackbar

Ekrengt. 11

SJOKOLADE-TOBAKK-FRUKT-IS

Spesialitet - HOT DOG

MALERMESTER

Tlf. 31 15 47

FOSS bad
baderomsmøbler

*Et bad
å bli
glad i !*

Føres av VVS-forhandlere

Agent:

Ingebrigtsen VVS-Agenturer

Chr. Michelsensgt. 8

Tlf. 05 - 21 03 61

Alt i Assuranse
også livsforsikring

PER PEDERSEN ASSURANSEFORRETNING

Markevei 3, Telefon 21 53 79 — Privat 25 71 00

A.s Stoltz, Røthing & Co.

Vetrlidsalm. 4 — Tlf. 21 01 90

Fabrikk: 26 07 06 — 26 07 07

FERDIGBETONG

Sesongen 1979

Tekst: 2.komp.sjef Dag R.Abrahamson

Årets sesong startet lørdag 10. mars. Der var en nå et snev av snø i gatene. Men Sandvikens Bataljon gikk sin første runde i sin 122. sesong tross kulden. Det var ca. 70 gutter på linje, og det var et liflig syn for enhver sandvikspatriot. Årets første virkelige vårtegn var kommet og det var et etterlengtet syn for mange av de fremmøtte tilskuerne.

Også i år hadde vi fellesutmarsj med Skansens Bataljon. Turen gikk i år som i fjor ut til Stemme-myren hvor vi avvirket våre sysler i regn og snø. Skansens vant begge fotballkampene, mens i år var det kun løpingen vi sandviksgutter klarte å dominere.

17. mai – nasjonaldagen samt vår stiftelsesdag – og Sandviken var pyntet etter beste evne med bjørk og norske flagg.

Offiserene stilte på linje kl. 7 om morgenen for å legge ned blomster på statuen over falne sandviksgutter. Etter dette var det frokost i huset og kl. 9 var soldatene på plass, og vi marsjerte så opp til Sandvikens skole hvor vi hadde en halvtime med god gammeldags 17de mai stemning før vi tok vår runde i byen. Ingen skal iallefall kunne si at ikke vi var et av byens stiligste korps på denne dagen.

Som avslutning på denne dagen var det pøsefest i «Huset» før alle gikk hver til sitt for å feire nasjonal-

dagen.

Ikke mange dager etter 17. mai kom fellesoppvisningen med SSS-alliansen. Dagen var 19. mai. Møtestedet var Torgalmenningen hvorfra vi marsjerte opp Skansesvingene og her var det litt av en slagerkonkurranse. Det var dessverre ikke våre slagere som i år klarte å slå høyest. Skansens og Sydnes var nok ganske overlegne på dette området. De hadde noen kjempemessige slagergjenger. Men det er ikke dermed sagt at de er de beste. Oppvisningene i år var alle meget gode, men der finnes ingen tvil om hvem som serverte den aller beste.

Av andre ting korpset har vært med på i år kan nevnes familietreff på Gamle Bergen. Markens 120 års jubileum.

Og sist men ikke minst landturen som i år gikk til Lindås. hvor alt foregikk etter god gammel oppskrift. Senere på dagen var det avslutning av sesongen på Sandvikstorget. Her fikk soldatene og offiserene sine utmerkelser som de alle hadde gjort seg fortjent til.

Det har også i år vært en stor og meget vellykket sesong. Selvfølgelig noe negativt er det alle steder. Men la oss glede oss over det positive så mye og lenge vi kan.

Tekst: Trond Ingebrigtsen

LANDTUREN 1979

Dagene rant opp. Og den 11. juni stod for dør. Da visste vi alle Sandviksguttene at søndagen som Sandvikens Bataljon skulle reise på landtur, endelig var kommet. Turen i år skulle Lindås være mål for.

Vi ble for en gangs skyld møtt med fint vær. Alle skulle møtes på Sandvikstorget som vanlig. Da alle var vel ombord i bussene som skulle frakte oss til Lindås, kunne vi få slappe av litt, både soldatene, offiserene, gamlekarene og de utenforstående. Vi ble heldige med turen utover da ingen av dem som var med ble bilsyk. Noe som ville stått langt nede på vår ønskeliste.

Vi kom til slutt frem etter at vi hadde tatt litt feil av skolen og havnet på en annen istedenfor.

Etter at korpset hadde marsjert litt rundt i Lindås sentrum, for å stille litt av nysgjerrigheten til dem som bodde der, gikk vi så tilbake til skolen for å skifte til treningstøy. Da den manøveren var over var vi etter en stund klar for løping mellom soldatene.

Når så løpingen var vel overstått og guttene hadde fått seg en liten pause, var det klart for mat som Sandvikens Bataljons Damegarde hadde laget, og som vi skylder dem en stor takk for. Pølser og potetstappe er jo en populær rett, så den slo an hos alle guttene.

Fortsettelse side 10

Professoren Knut Fægri 70 år

Tirsdag 17. juli 1979 fylte professor Knut Fægri – tidligere formann i Sandviksguttenes Forening – 70 år.

Knut Fægri tok examen artium bare 17 år gammel. Studiene ved Bergen Museum førte direkte til en doktorgrad (ved universitetet i Oslo) i 1934, da var han 25 år. Han ble deretter stipendiat ved Chr. Michelsens institutt, og i 1946 professor ved Bergens Museum, fra 1948 ved Universitetet i Bergen. Fagkretsen var systematisk botanikk og plantegeografi. Fra 1976 gikk han over i et nyopprettet professorat i botanikk (taksonomi). Han har vært styrer for Botanisk Museum og Hage siden 1946.

(foto Ross Normann)

Professor Knut Fægri 70 år - han blir hedret med et portrett malt av Bjørn Tvedt.

Fra side 9

Etter at maten hadde seget litt på var det klart for fotball-spilling mellom pelotongene. Finalen ble et meget spennende oppgjør mellom 2. og 3. pelotong og det måtte straffesparkkonkurranse til før man kunne kåre vinneren som ble 2. pelotong.

Det viste seg at etter at kampen var ferdig hadde vi såpass tid at vi kunne arrangere en kamp mellom slagerene og offiserene. En kamp hvor seieren selvfølgelig gikk til offiserene selv om der kom to gamlekarer og forsøkte å rette opp på resultatet. Noe de klarte delvis. Men jeg vil på vegne av offiserene gjerne få takke for den motstanden de presterte å gi oss i kampens hete.

Da slagerene hadde kommet til sans og samling igjen var alt klart for stafetten. Det ble et gjevnt løp helt til «kondisen» knekket noen av de minste, forståelig nok.

I tro tradisjonen skal alle offiserer og slagere kastes i vannet av soldatene hvis det er muligheter for det. Straks stafetten var overstått, var soldatene i fullt firsprang etter offiserene og slagerne. Da alle hadde blitt kastet i vannet (temp. ca. 15 grader) var det en de ikke hadde fått tak i og det var undertegnede som hadde løpt langt vekk fra folk og satt og tenkte på om han skulle gå ned å bli kastet i van-

net eller om han skulle vente med å ta sitt årlige bad julaften. Det ble til det første, men da han kom ned til skolen viste det seg at forestillingen var over og sjefen truet med pyse-diplom istedenfor.

Men soldatene ville han en bedre sjebne og bandt han heller til et stativ for så og tømme bøtter med iskaldt vann over han. Den sjebnen tror jeg ikke det er noen som kommer til å dele med han med tanke på de kommende års landturer.

Da dette endelig var over viste det seg at vi måtte få på oss uniformene i en fart da vi plutselig hadde fått dårlig tid. Men alle kom seg vel ombord i bussen og vi ankom Glass Knag i rett tid, hvor Sandvikens Skole Musikkorps og Gamlekarene stod og ventet på oss.

Vi marsjerte til Sandvikstorvet, med gamlekarene marsjerende foran korpset, hvor vi skulle avslutte sesongen 1979.

Etter at utdelingen av medaljer etc. var over og sjefen hadde fått sin fortjente sjefsmedalje, var det klart til oppmarsjering til diffellering før parade. En parade som fanebærer Terje Kallestad skal ha skryt for.

Sjefen avsluttet hele dagen og sesongen ved å takke for seg.

Obs. Vi gjør oppmerksom på at en oversikt over resultatene kommer i et senere nummer på grunn av plassmangel

BERGENS SPAREBANK

Itakt med byen og tiden - en tradisjon i over 150 år.

Wallendahl

TIL ALLE ÅRSTIDER

HAUKEDALS

Transport & spedisjonsforretning

Bredegården 1

Telefon 21 76 87

I min forretning får du alt

BUEKORPSUTSTYR —

Dresser, frakker, benklær, luer og bånd.

M. Herland & Co.

Telefon 23 22 90 — Strandgaten 76

Buekorpsmuseet

MURHVELVINGEN
Gratis adgang!

Lørdag fra kl. 12-14

Søndag fra kl. 13-15

G. Thorsen Transport & Spedisjon A/s

TRANSPORT · SPEDISJON · FORTOLLING

Møllendalsveien 19

TELEFON 29 26 07 · 29 26 08 · 29 38 52 · PRIVAT 16 38 44

KONTINGENT

Har du husket å betale kontingenten?

Svein Tangseth!

På grunn av mange referater og plassmangel kommer vi tilbake med intervju av Svein Tangseth i et senere nummer.

Martha Eldholm

Sandviksveien 49 b

Melk — Brød — Frukt — Grønnsaker

Adr.: Grensegrenden, 5000 Bergen

Forts. fra forrige nummer

LOVER
for
SANDVIKENS BATALJON

KORPSETS ORDNING

§ 15.

Fratrer en offiser sin stilling i sesongen, velger de andre offiserene en annen i hans sted. Er sjefen fraværende eller slutter i sin stilling før nytt valg, inntar nestkommanderende hans plass.

§ 16.

Løytnantene fører det nærmeste oppsyn med soldatene i sin pelotong under øvelser, bataljer og utmarsjer, avgir nøyaktige regnskaper til kassereren for sin pelotong, noterer fravær med tilføyelser av gyldig eller ugyldig grunn samt resultater for hver soldat i konkurranser o. l. Til dette skal han bruke en pelotongbok, som ved sesongens slutt leveres sjefen til arkivering.

Tamburmajoren påser at trommene behandles ordentlig, sørger for at de blir forsvarlig vedlikeholdt og besorger eventuelt skadet trommemateriell reparert etter å ha innhentet rådets tillatelse.

Tropp- og halvtroppsjef kontrollerer hver ekserisdag effektene i sin halvtropp og rapporterer til sin løytnant.

§ 17.

Offiserers forseelser og viktige disiplinærsaker angående de menige, så som gjentagende ulydighet mot overordnede eller usømmelig oppførsel i eller utenfor korpset, eller dårlig behandling av korpsets eiendeler, dommes av rådet og straffes med mulkt eller bortvisning fra korpset.

§ 18.

Blir en offiser eller en menig fraværende for kortere eller lengere tid, skal han melde fra til en

*Herved ønsker jeg et
årsabonnement for kr. 10,—
på bladet Sandviksgutten*

Navn .....

Adresse .....

Poststed .....

Send ingen penger — vi sender giro.

av sine overordnede. Ingen må holde seg borte fra korpset uten gyldig grunn.

§ 19.

a) Beskadigelse av korpsets eiendeler utenfor øvelsene eller ved hensynsløs behandling under øvelsene blir å erstatte av ødeleggeren.

Rådet dommer i følgende saker. Straffen kan være irettesettelse, mulkt, fjernelse fra korpset for en dag, utstøtelse fra korpset for et år eller for bestandig, inndraging av hederstegn:

b) Når en offiser uten gyldig grunn unnlater å møte frem til ekseris.

c) Når en offiser moter i ufullstendig uniform.

d) Når en offiser uten gyldig grunn unnlater å møte frem til rådsmøte.

e) Når et rådsmøte ved sin oppførsel støter rådet eller forlater dette før rådsformannen har oppløst det.

f) Når et rådsmedlem offentliggjør noen av rådets forhandlinger eller andre av korpsets interne anliggender.

g) Når en offiser viser dårlig oppførsel i eller utenfor korpset.

h) Når en offiser under kommando røker, bruker ukvemsord og rå uttrykk, banner, sverger eller på utilbørlig måte gir sitt mishag tilkjenne. Offiserene skal være sine menige et godt eksempel på en i alle forhold bra gutt.

i) Nyter en offiser alkohol eller viser seg beruset i korpsets uniform kan han øyeblikkelig utstøtes fra korpset for alltid, og kan fratras sine hederstegn.

KORPSETS ØVELSER

§ 20.

Hvis omstendighetene tillater det skal det ekseriseres hver lørdag ettermiddag i månedene mars, april, mai og delvis juni. Om nødvendig kan offiserene også bestemme ekseris andre dager i dette tidsrom. Rådet kan sammenkalle korpset på hvilken som helst årstid. Offiserene skal fastsette nødvendige dager til utmarsj og bataljer. Ellers skal ekseris mest mulig veksle med lek og idrett.